

(ב) זע"ה (555) אורה חיים

בן תפלת נלו מעריך יותר לא' החז' . א' פלו' אורה דהוים אין תפלת אמר ר' אבבא בר בדנא אמר ר' קרב'ה לא הלא יושב ושבך במנזריה של הנורא בענין טנא' (פס' ג') ושבך בערך דרכ'ו . א' ס' הלא אימר חוויל' הדגשיה וזהו נזילהו אנו עשרה אורה ששבטה מרביה זעיראל בו וצורה קהן אוני העונה אותה מנה עשר' דרכ' ז' לא נזהה לבריות דח' מון שביזה של בר מזינה ובזינה בז' שיעשו כל הרצות בתום מני' טנא' (פס' ג') נכו מעריכתיה לא תחרע . למחץ דטול' שיבר' צפער'ל' והבזים אונן תלען פרע'ן' ברם ולא גילהhn מורה טיב'ן של פה' לא טה' דרב' שיבר' צפער'ל' יוניש' דרב' שעטנן' מרובה . בערב ק'יא לא' לא' אל' תחת אורה אלין עשת' . אל' תחת זה אל' פיטול' הווא' בז' והבז' אחד . ק'יא לא' לא' אל' תחת אורה אלין עשות' . אל' תחת זה אל' פיטול' לבן' ח'א שבז' עז' זה' . ק'יא לא' לא' אל' תחת אורה אלין עשות' . אל' תחת זה אל' פיטול' עזר'ן' זה' זה' עבד' פאר'ס' זה' . אמורות לו לא' דוח'ת' ערין' להדרע' אורה אורה אלין' ערין' מלה'ת' זה' צב'ע'ת' המהתו . אמר לחם הדטול' אלין' מודע'ן' ויזק' היה כל פרע'ן' מעשה' . אך לא נילה' הבק'ה פון' שבון' של' בז'ת' . פון' מושט' נון' זה' הדר'יה שבהמורות והבק'ה שבקלות' . בבד' אב' יאס' הדר'יה שבהמורות' יונן' שבבה' אריב'יות' וטומ' טנא' (פס' ג') כבד' אט' אב'ן' ואות' אט' לא' יונן' אירוב'ן' יונן' , והבק'ה שבקלות' ישלה' הבק'ה זונ'ו שבבה' אריב'יות' יומם טנא' טלה' תשל'ה את האס' זע' .

אַתָּה יְהוָה
כִּי תְּהִלֵּן

בכל נטל פירוט זה נושאנו נפלך, מוכבזין וככל כתינו הרים ע"ה על הדום נטל נזרק יסנו זיהו על מעסה סמאות ואותו מאלן [ל] לה יכלה מטה כל מרים נטול קילן ונו' פירוט קילן מושיעות כלם יתק נגן דין עלי מוקם עד פונדל אקלם קלהות צמלה יטלהן חמדנו כ) يولע קיה מוסר רכינו עלי אקלם

ונקה יתונה אליהם אתי-האדים וויחחו בזניעון לעבדה
ולשמרה; וצוו הוה אליהם על-האדים לאמר מכל עז'הן אבל
חאכל; ומצע הדעת טוב ורע לא תאכל ממען כי ביום אכלך מאכלי
מוות תמותו: לא אמר הוה אליהם לא-טוב הזום האדים לבתו עשה
לו עזיר בוגדי: והחיש הנה ערום
מכל חית השלח אשר עשה הוה אליהם ולא אמר אל-האלה אם כי
אמר אליהם לא תאכלו מכל עז'הן: ומאמר האשה אל-הנחש
מפרק עז'יקון נאכל: ומפרק העז אשר בזוקהן אמר אליהם
לא תאכלו מפער ולא ממען בז פנימתן: ונאמר הנחש אל-האשה
לא-מוות תמתן: כי ידע אליהם כי בזום אכלכם ממען ונבלטו
עיניכם והיותם כאלהם ידע טוב ורע: ומרא האשה כי טוב העז
למאכל וכי תאהה-יהוא למשנוף ונחמד העז להשליל ותחק מפרק
ותאכל ותתנו גמל-אשה עמה ויאכל: ב זט מ-๒๔

וְאַתָּה יֹהוָה לְעֶשֶׂת אֶת-כָּל-הַקְּרֻבָּם
הַאֲלָה לִירָא אֲמִינָה אֱלֹקָנוּ לְטוֹב לְנוּ כָּל-הַמִּלְּפָנִים לְחַיָּנוּ כְּחַיּוֹם
בְּחַיָּה וְזַדְקָה תְּהִלָּלֵנוּ כִּי-זַמְּרָר לְעֶשֶׂת אֶת-כָּל-הַמְּצֻהָּה חַזָּאת
לְבָנָינוּ (אַמְּרָנוּ)

בְּלֹא כָּל מִסְלָרָה וּמִלְאָה: 2) הַלְקֵחַ נָטוֹלֶת שִׁינְעָן כִּימָנָה גְּדוּלָה גְּדוּלָה:

(א) אמר אלה ה' זודבריך אישך דבר משחת אל כל ישרך. על המצוות אשר זיכיר בכל הספר מתחלה עשרה הדברים בפרשנ ואתחנן, כמו שאמר (פסוק ה') הויאל משה באור את התורה הזאת לאמר, כי על התורה ידברו ונמשכו דבריו הפטיזיהה הזאת, עד שהשלים בהם בפטוק ושמרת את חוקיו ואת מצוחתו אשר אנחנו מכזון היום אשר ייטב לך ולכניך אחוריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר זו אלהיך נתן לך כל הימים (להלן ד. ט). אז קרא משה אל כל ישראל אשר היו לפני ואמר (להלן ה') שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנחנו דוברים לנו ימי נזירות. ותחילה בביادر התורה עשרה הדברים שישמכו אתם בידיכם מפי המקביל אותם מפיו של הקב"ה, ואחרי כן חזריהם יחווד השם שמע ישראל כי אלהינו הוא אחיך יתהלך זה, וככל-armot שבസפר הזה.

ו נודעת דמות והשכלה אל-לבבן כי יהוה הוא
האללים בשמי מושיע ושליח הארץ מתחם אין עוד ושמרת
את-חיקוי ואת-צחותו אשר אנכי פגודה היום אשר זיבב ללב לבבך
אחריך ולפצעך פאריך ימים על-האדמה אשר יהוה אל-יהך נתנו
לך כל-הימים:

או בך ריל משה שלש ערים במדבר הנרדו מורה שמש: לנו שלמה מא מ' רוץ אשר ירץ אתי רעהו בבלידעת והוא לא ישנא לו מתמל שלום ונס אל-את' מניה ערבים האל וחוי: את' בצר בפקבר הארץ נ' המשיר לראובני ואת' ראמות בגלעד לגד' ואת' גולן בבשן למנסי: נא תמורה אשר שם משה לפנינו ובנ' ישראל: אלה העדר והחקים מ' מה והמשפטים אשר דבר משה אל-בנ' ישראל באתם ממצרים: במדבר הנרדו בזא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר נ' יושב בחשבון אשר הכה משה ובנ' ישראל באאתם ממצרים: נירשו את' ארץ ואת' ארץ עוז מלך היבשן שב מלכי האמרי נ' אשר במדבר הנרדו מורה שמש: מערץ אשר על-שפת יחל ארנן מה ועד-ההר שיאן הוא חרמן: וככל-הערבה עבר הנרדו מורה ועד מ'

ונם הערבה מחת אשדת הפסגה:
 ויקרא משה אל כל ישראל ניאמר אליהם שמע ישראל אתי החקים אלה
 ואת המשפטים אשר ענבי דבר באניכם חיים ולמדתם אותם
 ושמרתם לעשיהם יהוה אלהינו ברית עמו ברית בחברתנו: טה ר' יגאל

63

१

63

אל אשך צהרי אשך. מכם מהמלו
לכומינו זיל (יכמות זו) גל צביה להתגניל
מודיעין לו מקרת עונשיט, צחט צה למזול צו
ימוזל. סמוך לנדיש צל רות מה נמד מה
קמלה לה נטעי, חקור לנו נאות חזק נמהוס
; נאנת, חמורה לא צחצץ תלכי הלאן. חכו
לנו להתייחד נקדשה עס וכל שמיינו הייאן,
המורה לא צחצץ תלעי הלאן, עמיינו מודלים
מצחצץ עמיט צצצ. מימות וטלט טלית מירום,
עמן עמי.>Hello, my name is David. I am a 10th-grade student at the Hebrew University of Jerusalem. I am currently working on my final project, which is a research paper on the history of the Jewish people. I am particularly interested in the period of the Second Temple and the Mishnah. I have been reading many books and articles on the subject, and I am trying to synthesize the information I have found into a cohesive argument. I am also working on my thesis, which will be submitted next year. I am looking forward to completing my studies and contributing to the field of Jewish studies.

19

בזטמ"ש על גבי ריאשין עתיד הקב"ה להביא סין ותבור ודרמל ללבגוז

תְּלִימָדָה בְּאַשְׁרָה

ירושלים, עיר שמחה זו היא דאל זה לאות

11

جعفری و احمدی

19

ירושלים, עיר שגוזה כל ישראל חכמים

۱۰۷

מ"ר מילא כל רגש מלהב

1371 'Gra

אפן כוונת סכמונו טום לאקדים פלטת עניינים בס עקלוי
בשכינה לך למם רוחנית קהילתיותם (פרק 6)

לעומתיהם נמלט צלי היה פוליטינו בנטימה:

ד' טוֹמֶה קְתַבָּרוֹת וְסִמְעָנוֹת נָעַמֵּךְ קְתֻרָה, כִּי קְשָׁנָנּוּת
טוֹמֶה נָעַמֵּךְ קְמַפְקִיד קְתַבָּרוֹת, וְלוֹא מִמְּנָה כִּי כָל מִקּוֹט

פְּרִזְבֵּטֶרְיוֹן וְכַאֲמָנָה לְעֵדוֹת כְּחֻזָּק וּמוֹמָן, מֵד גָּדֵל
שִׁימִים נָעָנוּ עַלְיהָ, לְכָמָג (כְּמָגָר יְהִי) וְלָמָּה פְּתָמָוָה מָלֵט

כ"י ימום וג'ו, וזכרתו ז'ל (כרכ'ם פג') וכו', כמו כן לנטמיין ז'ל ידקינו בזוכרים לומל ערך טהורה, ובתכלותה טהורה,

ולפיט כבמוֹת, ועַיִן מֵה קְפִירָמִי נְמֶרִי סְפִּץ רִי, פְּמָגְרָמִי
עַל קְדֻם מִמְקָמָות קְהִלָּה קְמָנוּתִי נְמָנוּמִי לְזָמִינוּ זָלִי (שם

פָּמָּ) גְּנִימִינִיס כָּבָסְ כּוֹ), וַתְּרַמֵּה כִּי גַּן מֶוּתָּג הַקְּדָשָׁה הַלְּגָם;

במ' נסודיע מוקס שמננו נפכו, מהס כן פה לו נקדימו קודס מהנום, היל' נמכין זומל ציקנו מכם רפין ידים,

למי קומינו סדרתוון כן רצומו ויל' (כחותה ז:) פסקוק (טישן ז) וילמס עס יתולון לפידים נלבון יהיס עד כלן, וכן

עמ' קב' נטע מהתויה זו והליך מנוסס נענדו ענוודת מנהל
גנוסס ב', וזהו מומכו ויתרמו מלכט קייני:

ג' ה' הוּא רַפְעָלָם וְשִׁגְעָנוֹ, כ' מֵין נֶצֶר מַולְתָּה
מִמְקִימֵינוּ גָּלֵג נָמֵי שְׂמַחֲפֵל שְׁנָמוֹ וּמְכִיס שְׁלָמוֹ

הנזרן (ב) בירם הדרונם ואנחנו נסבכון לארון קדשנו, כנוננו ועילינו נ-ו), וכוננו זה ממל וימנו כמנצח, פיויש לנו שפלה ומנוט כמנצח שטח כל דוכליים עליו:

ב-22 ג' נסם נמיות יט' מכם רשותנו בלא קנס
וממום ליה שיסו נד-33, שענייטם מהר רכਮון וירמי

וְלֹא יִקְנַּי פָּמִים וְלֹא, כַּנְגֵן וְהַמֶּר וְיִמְלֹא נָסָבָה לְפָנָיו

אודוט מיל'ם (טער)